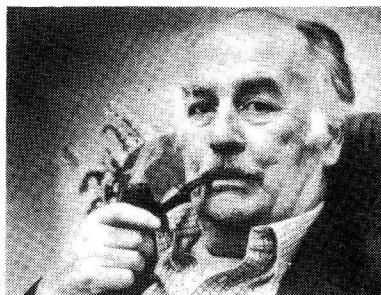

HERMAN STRATEGIER, KERKMUSICUS

A. Vernooij

BIJ ZIJN OVERLIJDEN OP 26 oktober 1988 is Herman Strategier alom herdacht als een van de grote kerkmusici van onze tijd. Ook in het Gregoriusblad werden zijn persoon en werken geprezen en gewaardeerd¹. De redactie besloot toen tevens om de betekenis van Strategier te belichten in enkele vervolgartikelen. Zo mocht ondergetekende in het decembernummer van 1989 een lijst van Hermans kerkmuzikale werken publiceren² en een evaluatie van zijn betekenis als kerkmusicus aankondigen. Ziehier twee jaar later een poging tot invulling van die belofte.

Geen kerkmusicus alleen

Doe ik Herman geen onrecht, door zijn kerkmuziek apart te behandelen? Mag deze gezien worden los van de andere stukken, welke hij met liefde en plezier voor de meest verschillend denkbare gezelschappen, bezettingen, personen en gelegenheden heeft geschreven? Hij heeft inderdaad opdrachten van velerlei soort aangenomen en beslist geen kerkmusicus in de beperkte zin van het woord willen zijn. Ook heeft hij bij het componeren van een profaan stuk geen knop in zijn hoofd omgedraaid of een andere pet opgezet. Het is steeds en overal Herman Strategier, die aan de toon is. Het verschil tussen de verschillende genres en toonzettingen is vooral bepaald door de opdrachten en de bezetting, waarvoor hij mocht schrijven. Zo is ook zijn kerkmuziek ontstaan. Dit was voor hem gebonden muziek in de zin, dat het gebonden-zijn aan amateurs een bepaalde bezetting en kerkrumtes een extra uitdaging betekende. 'Hoe dienstbaarder de muziek, hoe meer kans, dat het goed wordt, door de beperking, die je hebt', heeft hij eens in een interview gezegd. Hoewel dit uiteraard ook gold voor zijn niet-kerkmuziek, vond hij de kerkmuziek de meest gebonden muziek, daar een componist naar zijn mening daarin minder vrij is stromingen te volgen. De verschillende muzikale stijlen in zijn werk zijn voortgesproten uit zijn vermogen en zijn pogingen zich in te leven in de wereld en de mogelijkheden van zijn verschillende doelgroepen. Ik heb het idee, dat hij dan spontaan een aangepast muzikaal idioom in gedachten kreeg.

Waarom dan toch apart geschreven over Strategier als kerkmusicus? Omdat hij in de wieg van de kerkmuziek geboren is en deze bedding zijn werk bepaald heeft. Zijn muzikale vaderland was de kerkmuziek. In zijn oeuvre valt dat o.a. te merken aan gregorianiserendē melodiek, Palestijnse contrapuntiek en Frans-kerkmuzikaal geörienteerde samenklanken. Hoewel hij slechts ten dele beroeps-organist was en liever als componist bekend stond, heeft vervolgens het orgel als solo- en begeleidingsinstrument zijn muziek sterk bepaald. Tenslotte heeft de kerkmuziek altijd

zijn grote voorkeur gehad. Die wereld kende hij het beste. Zijn leven lang is hij dirigent, organist of beiden geweest in Nijmegen, Arnhem, Utrecht, Zeist en Doorwerth. Ook in de periode van de grote beproeving, de eerste vijftien jaren van de Nederlandstalige liturgie, heeft zijn liefde voor de kerk en zijn kerkmuziekvak het niet hoeven af te leggen tegenover zijn droefenis omtrent de (zoals hij het zag) culturele armoede in de liturgie. In 1984 verklaarde hij voor de radio: 'ik ben als componist in de kerkmuziek begonnen en tegen de tijd van mijn ambtelijk pensioen ben ik er weer in terecht gekomen en daar ben ik verschrikkelijk blij om'.

Drie periodes

In het bovenstaande heb ik willen verduidelijken, dat Strategier als kerkmusicus drie periodes heeft doorgemaakt: de eerste is die van de latijnstalige liturgie tot aan Vaticanum II, de tweede is die van een soort geestelijke ballingschap, welke geduurd heeft tot het moment, dat hij weer graag met hart en ziel kon componeren voor de liturgie (vanaf ± 1975). Deze globale levensindeling is die van velen van zijn kerkmuzikale leeftijdgenoten. Apart voor Herman is het positieve verloop van de derde periode, die voor anderen ofwel nooit meer gekomen is, ofwel niet meer tot glans kon komen. Volgens zijn eigen zeggen is zijn eerste compositie een serie variaties op Stille Nacht geweest, een werkje, dat tot zijn grote vreugde later nergens meer te vinden was. Zijn officiële eerste compositie was de *Missa Brevis* voor

voorbeeld 2

Lux fulgebit...

☆

3.

Een Licht zal heden over ons opgaan, want geboren is ons de heer en hij zal genoemd worden wonderbare god, Vorst der toekomstige eeuw, en aan Zijn Rijk zal geen einde komen.

Herman Strategier

The musical score is written for four voices (Soprano, Alto, Tenor, Bass) and piano accompaniment. It begins with a forte piano (fp) dynamic and a tempo marking of 'ritard'. The lyrics are in Latin and Dutch. The score is divided into three systems. The first system includes the lyrics 'Lux ful - ge - bit ho - di - e su - per nos.' The second system includes the lyrics 'Lux ful - ge - bit ho - di - e su - per nos.' The third system includes the lyrics 'Lux ful - ge - bit ho - di - e su - per nos.' The score concludes with a 'ma tranquillo' marking and a tempo of 'a tempo'.

Uit: *Cantica pro tempore natali*: begin van het 'Lux fulgebit'

zesstemmig gemengd koor uit 1934. Van zijn vele andere missen uit de eerste periode stond hij vooral achter de *Missa Custos Domini* uit 1947 (voor 6-8 stemmen en orgel, gecomponeerd bij gelegenheid van het zilveren priesterfeest van Huub Voncken). Het zijn grote missen in de oude motetcyclus. Moest de Cathedralis Strategier's antwoord betekenen op de eveneens voor de Utrechtse kathedraal geschreven *Christus Rex* van Hendrik Andriessen? Hij was in 1960 organist van de kathedraal en docent algemene vakken op de Kerkmuziekschool. Naast de missen schreef hij ook in de twee andere gangbare genres van die tijd: Latijnse motetten en bewerkingen van Nederlandse devotie- en kerstliederen. De belangrijkste waren de *Vier Maria-antiphonen* van 1939 voor vierstemmig gemengd koor en orgeltrio of houtblazers en de *Cantica pro tempore natali* uit 1953 (de O-antifonen voor vierstemmig gemengd koor). In 1951 heeft hij het Maria-kwartet (als onderdeel van Septem Cantica) opnieuw getoont, nu voor Mezzo-sopraan en klein orkest, uitgegeven door Donemus. De bezetting van de missen, motetten en liedbewerkingen verraden de opdrachtgevers en gelegenheden waarvoor hij in de pen mocht klimmen, zoals bijvoorbeeld jubilea van parochies en klooster-congregaties, priesterfeesten, de kerstnummers van 'Ons Leekenspel', het tijdschrift Mens en Melodie en het Utrechts Katholiek Dagblad.

Zoals gezegd heeft Herman Strategier lange tijd grote moeite gehad met de gemeenschapsliturgie en de daarmee verbonden nieuwe opvattingen omtrent functionaliteit en rolverdeling. Volgens zijn eigen woorden 'werd het gregoriaans van tafel geveegd' en kwam de kerkmuziek in het vacuum van de 'liedjes-cultuur'. Hij stond bovendien onwennig tegenover de zo andere gevoelswaarde van het Nederlands als tekst voor kerkmuzikale composities. Als vakman voelde hij terdege aan, dat de verhouding woord-toon en de melodische genres revolutionair zouden veranderen. Hij verfoeide dan ook intens (met veel collega's) de werken van Oosterhuis en Huijbers en heeft zichtbaar veel verdriet gehad van het nieuwe tij. Zo had hij om zijn gemoed te luchten boven het *Te Deum* uit 1967 voor koor, solisten en orkest, geschreven in opdracht van het toenmalige ministerie van CRM, willen laten zetten 'mag niet in de kerk gezongen worden'. Vrienden konden hem overhalen stukken te leveren voor het hem vertrouwde genre van de liedzettingen. Zo schreef hij in 1967 meerdere liedbewerkingen voor de serie Zang en Tegenzang van de Gregoriusvereniging en bekend geworden liederen als *Stad Jerusalem die boven* (1957) en *Heer, herinner U de namen* (1958) voor de bundels *Hymnarium* en *Alleluia*. Zijn eerste lied voor de zich vernieuwde liturgie was *In eigen kracht verzezen* (1953), dat later werd gecontrafacteerd tot *Gij zijt in glans verschenen*. Een karakteristiek tijdsbeeld vanwege de poging motetten op Nederlandse teksten te schrijven zijn de *Motetten voor de paastijd* uit 1967 voor gemengd koor en orgel. Ondanks hun voortreffelijke kwaliteit hebben deze het niet lang gedaan. Omdat ze nog in het motet-genre stonden en niet uitgingen van het recitatief? Omdat de komst van de gevarieerde nieuwsoortige koren de gemiddelde vocale kwaliteiten van de traditionele koren ongunstig heeft beïnvloed en men dit soort werken niet meer aan kon? Was ook de geestelijke uitdaging, die van Strategiers werken uitgaat, voortaan te hoog gegrepen? Zie in voorbeeld 3 een gedeelte uit het Offertorium *Juicht voor de Heer*:

offertorium h. strategier 53

Con moto ♩ = 112

juicht,

s a Juicht voor den Heer, juicht al - le vol - ken, juicht, juicht, al - le -

t Juicht voor den Heer, juicht al - le vol - ken, juicht al - le -

b Juicht voor den Heer, juicht al - le vol - ken, juicht al - le -

orgel

lu - - ia. Juicht voor den Heer, juicht al - le vol - ken,

lu - - ia. Juicht voor den Heer, juicht al - le

lu - - ia. Juicht voor den Heer, juicht al - le

Begin van 'Offertorium voor de Paastijd'

In 1970 liet Herman zich overhalen een voor hem nieuw genre uit te proberen: een ordinarium op Nederlandse tekst. Het werd de *Bernardusmis*. Deze hinkt melodisch nog op de twee gedachten van enerzijds het motetgenre en anderzijds de recitativische melodievoering. Ik denk dat de *Goede Herdermis* van 1974 voor Strategier definitief het keerpunt heeft betekend. Hij schreef hem in opdracht van zijn Zeister H. Familie-parochie bij gelegenheid van het zilveren priesterfeest van pastoor A. Groenen, met wie hij erg bevriend was en vele gesprekken had gevoerd over de nieuwe liturgie. Het is Hermans laatste grotere mis, waarin de oude stijl overheerst (vierstemmig gemengd koor en orgel). De parochiële praktijk van Zeist heeft hem liefde en gevoel voor de gemeenschapsliturgie gegeven. Vanaf toen kon hij innerlijk gaan denken vanuit het Nederlands en de melodie, die daarbij vereist werd. Hij moet het als vrucht van dat evolutieproces, waarin overigens zijn vele kontakten met de abdij van Zundert eveneens van grote betekenis zijn geweest, de moeite waard hebben gevonden zijn vakmanschap weer con amore ten dienst te stellen van de Kerk. Zundert heeft hem met name over de streep getrokken door

de daar gebezigde psalmvertaling van Gerhardt/van der Zeyde, welke hem zeer aansprak. Hij kon weer met plezier verder en zou niet meer schrijven in de trant van de Goede Herdermis.

Vanaf 1975 zijn de psalmodie en het proprium zijn geliefde genre. Pas achteraf heeft de schrijver van dit artikel beseft op welk cruciaal moment hij ten behoeve van de serie Cantatorium bij Herman is aangekomen met de opdracht tot het toonzetten van *psalm 98: Alle einden der aarde*: deze eersteling bracht de serie direct op het allerhoogste plan: Strategier had voor het eerst sinds jaren weer zichzelf mogen zijn als componist van kerkmuziek. Er zouden nog veel psalmzettingen volgen, vooral voor de series Cantatorium en Wisselende Gezangen. De propria werden bijna alle voor Zundert gemaakt. De beperking, opgelegd door de nieuwe functionaliteit, en het schrijven voor een nieuw soort amateurs, zoals de monniken van Zundert, waren opnieuw een uitdaging het probleem woord-toon geïnspireerd op te lossen en daarbij richting-bepalend te zijn. Er was toen juist een ommekeer gaande in de kerkmuziek: halverwege de jaren zeventig komen er composities waarin de melodie meer zelfstandig tegenover de tekst staat, zonder overigens de tekst te kort te doen. Opvallend kenmerk van Strategiers werken uit deze periode is, dat de melodie weer aansluit bij die van de eerste periode.

Stijl

Herman heeft altijd gesteld in zijn stijl, eigenlijk de leerling van niemand te zijn geweest. Zijn uitgangspunt was aanvankelijk, wat anders te schrijven dan de zoetgevooisde klanken, die men gewend was. Hij was daarbij intuïtief te werk gegaan. Op de kerkmuziekschool had hij harmonie-contrapunt gehad van Johan Winnubst. Diens invloed klinkt in het begin door. Winnubst was velen voorgegaan in een afkeer van de duits-beïnvloede romantiek. Hoe vaak zal Herman in zijn jonge jaren Winnubst's tijdsbepalende Missa Dominicalis mee hebben uitgevoerd? Ook liet hij wel eens merken waardering gehad te hebben voor Jan Nieland.

Natuurlijk is hij vooral ook beïnvloed door zijn vroegere orgelleraar en vaderlijke vriend Hendrik Andriessen, aan wie hij als jong componist regelmatig nieuwe werken ter beoordeling voorgelegd heeft. Andriessen is epoche-maker geworden door zich radikaal af te wenden van de toenmalige sentimentele liedertafelstijl der mannenkoren en terug te keren naar een (moderne) Palestrinastijl. Tijdsbepalend waren ook zijn nieuwe modale melodieën en samenklanken en zijn heldere stemvoering. Van niet minder groot belang was Andriessens oriëntatie op de Franse muziek. In een radiogesprek noemde Albert de Klerk André Caplet als inspirator.

Toch zijn er grote verschillen aan te wijzen tussen de muziek van Andriessen en Herman Strategier. Op het gevaar af in dit korte bestek noodzakelijke nuances achterwege te laten vind ik Andriessens muziek meer vertikaal: vooral zijn meerstemmige melodie dient de klankzuilen, die als in een moderne Parijse Notre Dame organumstijl met elkaar contrasteren. Het gevolg is soms een zekere plechtstatige zwaarwichtigheid. Strategier is horizontaal in zijn melodievoering. Hij deelt met Andriessen de klankcontrasten, maar zet deze in een groter geheel. Is Andriessen proclamator, Strategier is meer de verteller en daarom minder monumentaal in zijn schrijven. Het gaat hierbij vooral om de werken op Latijnse tekst.

Ik citeer graag dr. B. Kahmann³:

'Als ik zijn werk moet typeren, denk in aan Poulenc; diens muziek roept ook beelden op van "de zon laten komen" en "van de zon genieten"... Muziek om mensen gelukkig te maken... Zijn eerste impuls, zijn gevoel, ligt aan de oorsprong van zijn muziek. Of hij er dan nog veel aan sleutelt, hangt vooral af van de gaafheid van die eerste impuls... Strategier deelt niet de muzikale denkwereld van Andriessen. Die heeft wel iets van de Franse stijl, die ook bij Strategier te vinden is, maar anders. Bij Andriessen vind je bepaalde akkoorden, die in hun modulaties telkens nieuwe verten openen, terwijl ik bij Strategier heel typerend vind het melodieuze waarin telkens kleine verschuivingen heel verrassende harmonieën oproepen. Het melodieuze is dan ook sterk vanuit de tekst gedacht... Bij 'lichte toets' moet men dan denken aan fraaiheid, aansprekendheid, niet aan luchthartigheid. Andriessen heeft de inspiratie daartoe vanuit de verte gegeven. Wanneer je de grote werken van Andriessen hoort, zoals het *Te Deum*, dan is daar geen sprake van lichtvoetigheid. Dat is monumentaal werk. Het staat, is goed gemetseld. De muziek van Herman loopt, is beweeglijk'.

Strategiers bloeiperiode zijn de jaren van de latijnse liturgie tot ± 1965 . Vanaf het moment dat het Nederlands een positieve uitdaging voor hem betekent, is zijn stijl radikaal veranderd. Aanvankelijk probeert hij de van hem bekende idioom te bewaren, zoals bijvoorbeeld in de *Motetten voor de paastijd* (zie boven voorbeeld 3). We zagen al, dat er toen naast de nadruk op het eenvoudige recitatief ten voordele van de tekst plaats ingeruimd werd voor de taal der melodie. Zowel modaal

voorbeeld 4

Herman Strategier

(24) (Mis voor 1. (duur:)) Feestzande Moeder Godi

Introd. zang

refr. Was ge-got, Ma-ri-a, uit u is een kind ge-bo-ren dat koning is van hemel en

ar-de tot in al-la neuwig heid vs j Licht straalt heden o - ver ons want een zoon is

Proprium voor de abdij van Zundert

als melodisch stralen zijn werken nu eenvoud uit. Ze staan in klassiek mineur of majeur en zijn minder melismatisch. Ook de klankzuilen en harmonische contrasten zijn verdwenen. De melodien van de propria voor Zundert zijn beïnvloed door die van het Abdijsboek, waaruit hij in de abdij talloze malen heeft horen zingen. Het sterkst blijft Herman in zijn eenvoudige liederen, gemaakt voor de bundels Alleluia en Hymnarium. Van zijn psalmzettingen is misschien de al genoemde psalm 98 (*Alle einden...*) het beste werk. De twee laatste Latijnse ordinaria, welke hij in opdracht mocht schrijven (de *Missa Fons Amoris* uit 1987 voor 2-3 stemmen en orgel voor het dameskoor van Eys en de *Missa Ultima* uit 1988 voor één stem en orgel voor het Utrechts Studenten Gregoriaans Koor) moeten hem veel componeervreugde hebben verschaft: de oude Herman vlamde er voor het laatst in op.

voorbeeld 5

The image displays a musical score for a Gloria, specifically the 'Gloria' section from the 'Missa Cathedralis'. The score is written for four vocal parts (Soprano, Alto, Tenor, Bass) and organ accompaniment. The key signature is one flat (B-flat major or D minor), and the time signature is 4/4. The score is divided into two systems, with measures 59 and 65 marked at the beginning of each system. The lyrics are in Latin, including 'Qui tol - lis pec - ca - ta, pec -', 'mi - se - re - re no - bis, no - bis', 'ca - ta mun - di', 'Qui se - des ad', 'ca - ta mun - di', 'moltu espi', 'Qui se - des ad', and 'Suscipe, su - scipe, suscipe de precati: o nem no - stram'. The organ part features a prominent melodic line in the right hand, often marked with a 'solo' instruction. The vocal parts enter in a staggered fashion, with the Soprano and Alto parts often leading the vocal entries. The organ accompaniment provides a harmonic and rhythmic foundation for the vocal parts.

Gedeelte uit *Missa Cathedralis* (Gloria)

De melodie is bij Strategier sterk bepaald door het gregoriaans: ze steunt op de oude modi, is horizontaal gedacht, vermijdt zware maataccenten en gaat bij voorkeur uit van kleine intervallen. Karakteristiek is de Andriessen-achtige kwintval in de cadens. Niet minder opvallend is de zeer correcte tekstbehandeling. Een tekstgedeelte wordt zelden herhaald. Strategier zet een melodie graag hoog in en geeft deze het liefst een speels karakter. Hij heeft duidelijk met plezier zitten werken: daarvan getuigen de genoemde speelsheid en de spontaniteit, waarmee hij schijnbaar eveneens vaak te werk is gegaan. Ook de verhouding woord-toon is gregoriaans: er is geen sprake van echte toonschildering, maar van objectieve, ingehouden emoties. In zijn missen steunt hij wat dit punt betreft op de traditie van de klassieke polyfonie. De melodie wordt vervolgens niet erg uitgesponnen of doorgewerkt, maar opgebouwd vanuit kleine motieven rond een kerntoon. Het Te-Deum-motief komt vaak voor.

In de samenklanken, die evenals de melodieën oud-modaal gedacht zijn, wordt opvallend vaak het kleine septiemakkoord zelfstandig gebruikt. Vooral in de Missa Cathedralis wordt met contrasterende klankvelden gewerkt. Anders dan bij Andriessen zijn deze breed en in periodes opgezet. Het verloopt allemaal vlot en zonder gewrongenheid. Strategier houdt er vervolgens van een akkoordenreeks te beëindigen in forte en een stralend majeur. Zie een en ander in voorbeeld 5.

Strategiers grootste bijdrage aan de Nederlandse kerkmuziek ligt mijns inziens in de verhouding woord-toon. Ten eerste heeft hij zich — in tegenstelling tot veel van zijn collega's, die in hun muzikale taal een persoonlijke boodschap vermengen met die van de tekst — uiterst dienstbaar opgesteld. Bij Strategier spreekt het woord Gods via de pen van iemand, die zichzelf beslist niet op de voorgrond wil plaatsen. Overigens zullen zijn ongecompliceerde en soepele melodieën deze indruk alleen maar versterken. Kan het gezegd worden van zijn oudere Latijnse werken, zeker gezien de praktijk van toen, in zijn latere Nederlandstalige stukken is dit niet minder het geval. Hij heeft dit, denk ik, gemeen met zijn oude tres-pueri-vriend Albert de Klerk.

Vervolgens heeft Herman in de jaren zeventig een wezenlijke bijdrage geleverd aan een nieuwe verhouding woord-toon, tegenover die van de toen letterlijk toonaangevende Bernard Huijbers. De grote kracht van Huijbers' melodievoering is een zeer direct, spontaan en bewogen spreken van de tekst, waarin de taal van de melodie zo volledig mogelijk opgaat. Strategier doet deze eveneens optimaal voor zichzelf spreken (zie boven), maar geeft via een meer eigenstandige melodie een fundamentele versterking aan die tekst. Is Huijbers in de verdere ontwikkeling van zijn melodie in navolging van Gelineau uitgegaan van het tot zijn wezenskenmerken teruggebrachte recitatief, omgekeerd is Strategier in zijn zorg voor een juiste tekstbehandeling bij het (versierde) recitatief uitgekomen. De voorzangverzen van psalm 98 zijn daarvan een uitstekend voorbeeld. Ze zouden vergeleken kunnen worden met de verzen van Huijbers' psalm 25 of psalm 118 (= GvL 118 III).

Tenslotte heeft Strategier zich — eveneens in tegenstelling tot anderen van de laatste tijd — nooit laten verleiden tot toonzettingen, waarbij de samenklanken de tekst naar de achtergrond dringen, ten koste van de objectieve dictie en een gelovig getuigen. Zijn geloof in de taak van de kerkmusicus hebben hem daarvan weerhouden.

Bij hen, die Herman Strategier persoonlijk hebben gekend, zal hij, ondanks al het mooie, dat ik over hem kon schrijven, in de herinnering vooral voortleven als de fijne mens, die hij is geweest. De wederwaardigheden van het leven hebben hem wijs, geduldig en medemenselijk leren zijn. Wie hem heeft meegemaakt als dirigent, docent of in een examencommissie, weet van zijn innemende persoonlijkheid, van zijn uitstraling, van de rust, die van hem uitging en waarmee hij iedereen op zijn gemak wist te stellen, en van zijn opgeruimde en hartelijke karakter. Herman verkeerde graag in gezelschap en het gezelschap verkeerde graag met hem. Hij stond nooit boven collega of student, hij stond naast hen. Zijn er andere componisten aan te wijzen, wier karakter zo sterk overeenkomt met hun muziek?

NOTEN

1. Albert de Klerk: *Herinneringen aan Herman Strategier*. Gregoriusblad 1988, pag. 204-206.
2. Gregoriusblad 1989, pag. 291-298.
3. In: Werkmap voor Liturgie, uitgave: Gooi & Sticht, 1988.

Het Kamerkoor van de Zangkoren "**Deo Sacrum**" uit Poeldijk is dringend op zoek naar

BASSEN

Het Kamerkoor bestaat uit 24 leden en staat onder leiding van Jos Vranken jr., die met zijn kennis en vakmanschap dit koor tot grote prestaties heeft weten te brengen.

De repetities van het Kamerkoor vinden voornamelijk plaats op de zaterdagmiddag van 16.00 tot 18.00 uur, éénmaal in de twee weken.

Van de leden van het Kamerkoor wordt gevraagd dat zij kennis hebben van muziek, zowel praktisch als theoretisch, ervaring hebben in koorzang en bereid zijn thuis te studeren.

Nieuwe leden worden aan een stemtest onderworpen.

Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met mevr. K. Hilgerson, telefoon 01749-48057. Bellen ná 17.00 uur.